

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MILLEKE VAN HEULE

Blijspel in drie bedrijven

door

Hilda Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2231

PERSONAGES

(6 dames - 4 heren)

CATHY : Dierenarts. Knappe jonge vrouw van ongeveer 30 jaar.

ADELE : Bazige moeder van Cathy, ongeveer 50 jaar. Haat mannen.

MOEMOE : Grootmoeder van Cathy, moeder van Adèle. Kwiek, mager, oud dametje.

JEANNE : Meid bij Cathy. Vrouw van om en nabij dertig jaar. Dom en zenuwachtig. Heeft wisselende emoties omdat ze een zenuwzinking nabij is.

MILLEKE : Wordt de nieuwe meid bij Cathy. Zachtaardige, potige en corpulente kerel van ca. 40 jaar. Praat rustig en bedaard.

STEFAN : Jonge, knappe man. Ca. 30 jaar. Playboy-type.

SUZY : Volkse vrouw van ca. 40 j. Is TE modern gekleed en gemaquilleerd in verhouding tot haar figuur en leeftijd. Draagt minirok en T-shirt met uitdagende tekst. (Bv. "Love me".)

GILBERT : Man van ca. 40 j. Woont bij Suzy. Body-builder-type. Gedraagt zich stoer-mannelijk.

VIRGINIE : Oud, preuts dametje.

PIERRE : Man van Virginie. Deftig, oud heertje.

DECOR

Het stuk speelt zich af in de keuken en de praktijk van een dierenarts. Vooraan in de linkerzijwand is de deur naar de wachtkamer. Naast de deur in de linkerwand staat een rek met flessen, potjes en glazen. In de hoek achteraan links springt een deurbreedte van de achterwand een meter naar voor. In die vooruitgeschoven wand is de deur naar de röntgenkamer. Het stukje vooruitgeschoven achterwand wordt diagonaal met de achterwand verbonden. Vanaf de rechterdeurstijl van de röntgenkamer, schuin naar het midden toe en vanaf het midden naar de rechterzijwand toe bevindt zich de keuken met een niveauverschil van ongeveer 70 cm. De keuken is bereikbaar via drie treden vanaf het middelpunt van het podium, schuin naar de rechterdeurstijl van de rechterdeurstijl van de röntgenkamer toe. Achteraan in de keuken is een venster, met daaronder het aanrecht en de gootsteen. In de rechterwand van de keuken is een deur die naar de living leidt. In de keuken staat keukenmeubilair, een tafel en drie stoelen. De scheiding tussen praktijk en keuken wordt opgevangen door boekenkasten en kastjes met medicijnen en dierenverzorgingsprodukten. Bovenaan op een kast in de praktijk staat een fles Elixir d'Anvers. Vooraan rechts in de praktijk staat een bureau met een bureaustoel en twee stoelen voor de bezoekers. Op het bureau: een telefoon en een pot met hondesnoepjes. Onderaan het bureaublad is een zoemer gemonteerd waarmee de dierenarts een klant uit de wachtkamer binnenroept. Vooraan rechts is een deur naar de living. Vooraan links staat een tafel waarop de dieren onderzocht worden (zo mogelijk met een toestel om de honden in vast te leggen). De praktijk doet koel-hyginisch aan. (Om te beginnen geen planten en bloemen. Die worden in het verloop van het stuk toegevoegd...)

EERSTE BEDRIJF

(Cathy zit aan het bureau en schrijft. In de keuken pruttelt het koffieapparaat. De telefoon rinkelt. Cathy neemt op. Tijdens het telefoongesprek moemoe op in nachtjapon via living-keukendeur. Ze giet twee koppen koffie in.)

CATHY : *(Telefoneert)* Met dierenarts Cathy Van Doren... Goedendag mijnheer pastoor... WAT heeft uw hond ingeslikt, mijnheer pastoor?... Een hele doos pillen?... En welke pillen waren dat, mijnheer pastoor?... Wablieft! DE pil?... Van welk merk?... Neogynon 21. Dat is een anticonseptivum, ja. En hoeveel heeft dat beestje er ingeslikt?... Negenenvijftig. Dat is zo'n exact getal!... Ah, in een vol pakje zitten 61 dragees en er waren er drie uit. *(Ondeugend)* Ach zo!... Tja, dat de dochter van uw meid buiten de weet van haar vader de pil neemt, daar kunt gij niet voor instaan... En dat die pillen dan het best in de handtas van uw meid zitten is héél begrijpelijk... Ik zal eens opzoeken wat die gulzigheid van uw hond kan teweegbrengen, mijnheer pastoor. Een ogenblikje. *(Ze mompelt terwijl ze naar boekenrek gaat, een studieboek neemt en weer aan het bureau gaat zitten)* Die denkt toch zeker niet dat ik hem geloof. *(Slaat boek op welbepaald hoofdstuk open.)* Hallo, mijnheer pastoor. Van welk geslacht is uw hond?... Mannelijk... Hij heet Arthur. *(Ondeugend)* Volgens mijn handboek zal uw reu dan borstjes krijgen, mijnheer pastoor... Nee, meer complicaties kunnen er zich niet voordoen. Ik kan natuurlijk voor alle veiligheid zijn maag leegpompen... Dat zou u achthonderd frank kosten... Nee, borstjes bij een hond vallen niet zo erg op als bij een mens... Telefonische consultaties zijn gratis, mijnheer pastoor... Graag gedaan. Dag mijnheer pastoor. *(Legt telefoonhoorn neer en zet boek terug. Mompelt)* Die laat Arthur nog liever als een "madame Arthur" rondlopen dan achthonderd frank aan zijn hond te besteden. Dan was Sint Franciscus in zijn tijd toch een andere!... *(Zet boek terug in boekenrek. Gaat naar kast met medicamenten en vult haar dokterstas bij.)*

MOEMOE : *(Komt praktijk binnen met één kop koffie, zet de kop op het bureau.)*

Goedemorgen Cathy.

CATHY : Goedemorgen moemoe. Een goede nachtrust gehad?

MOEMOE : Die hing vannacht met haken en ogen aaneen, meisje.

CATHY : Tiens! Gewoonlijk slaapt gij als een marmot.

MOEMOE : Ik heb vijf dromen meegemaakt.

CATHY : Oeioei! Nachtmerries?

MOEMOE : Ik ben vannacht vijf keer getrouwd.

CATHY : Vreselijk!

MOEMOE : Zalig!

CATHY : Hoezo zalig?

MOEMOE : *(Verrukt zuchtend)* 't Was vijf keer met Gerard.

CATHY : Toch niet met Gerard van 't ouderlingentehuis?

MOEMOE : *(Verrukt)* Jawel!

CATHY : Ga een kop koffie drinken en wordt wakker, moemoe. In dit huis wordt niet getrouwd. Ik niet, en gij zeker niet. Daar zal moeder wel voor zorgen.

MOEMOE : Ons Adèle heeft het recht niet om de jongens van ons lijf te houden. En als ooit UW Jantje-van-pas op de proppen komt moet ge met haar principes geen rekening houden, kindje. Dan laat ge u maar halsoverkop door de liefde overrompelen. De liefde is zalig.

CATHY : *(Wijst moemoe naar de keuken.)* Koffie drinken en wakker worden.

(Moemoe gaat naar de keuken. Ze gaat met een kop koffie aan de keukentafel zitten. Ze neemt een foto uit de zak van haar peignoir en bekijkt en kust die. Daarna met kop koffie af via keuken-livingdeur. Cathy zet zich inmiddels achter het bureau, drinkt koffie en schrijft. Terwijl)

JEANNE : *(Op via voorste livingdeur terwijl ze snikkend zingt)* "Ach was ik maar, bij moeder thuis gebleven... *(Zodra ze op is begint ze onnauwkeurig het rek met de glazen potten af te stoffen: glas opblinken tegen haar schort, stof wegblazen, met stofdoek het stof wegwimpelen enz.)*... ach was ik maar, met jou niet meegegaan."

(*Snotterend*) Maar ik ben er wel mee meegegaan, met die zot... Stomme trut... Al bijna negen jaar zit ik met die ork van een vent... Altijd zit hij op mijn kap. 'k Kan er niks goed bij doen... Niks... Zijn de patatten niet klaar als hij thuiskomt zit het er tegen. Maar als ze klaar zijn als hij thuiskomt gaat hij eerst naar de W.C.... met een gazet... (*wenend*) en dan zijn de patatten weer koud tegen dat hij er af komt.

CATHY : Koop dan een microgolf-oven, Jeanne. Maar hou in godsnaam op met snotteren.

JEANNE : (*Griepend*) Ik kan er niet aan doen, juffrouw Cathy. Mijn vent is een obsessie geworden. Al wat die ork doet, en zegt, en gaat zeggen, spookt door mijn kop. Ik ga eraan kapot. En een microgolf-oven! Daar mag ik nog niet van dromen. Want dan heeft hij hem al kapotgeslagen vooraleer ik wakker ben.

CATHY : Nu overdrijft ge toch wel een beetje.

JEANNE : Dan kent gij mijn Sus Van Zand niet, juffrouw Cathy. Ge hebt geluk dat ge met zoiets niet getrouwd zijt.

CATHY : (*Lachend*) Nee, ik ken uw Sus Van Zand niet. En van trouwen zal bij mij nooit sprake zijn... (*weemoedig*) denk ik.

JEANNE : Blijf maar braaf bij uw moederke en moemoeke thuis, juffrouw Cathy. Ge kunt niet beter zijn. Geen mannen in huis! Dat is de hemel op aarde. (*Kwaadaardig*) Van het ogenblik dat er een Sus van Zand in rondloopt, dan begrijpt ge dat pas!

CATHY : Och Jeanne. Gij praat al net zoals mijn moeder. Mannen hebben toch ook hun interessante kanten?

JEANNE : De onderkant, ja, maar dat is ook alles.

CATHY : (*Dromerig*) Als mijn moeder wat toleranter was, had ik nu misschien al een huishouden, een lieve man en twee schattige kindertjes. (*Hervat het werk.*) Maar mijn moeder zal me van zo'n ramp wel vrijwaren.

CATHY : En ze heeft groot gelijk. Van mannen moet ge met uw handen afblijven... en zorg dat zij met uw handen van u afblijven, of ge zijt verkocht. Zoals ik. (*Griepend*) Dat was pertang (=nochtans) de schoonste dag van mijn leven, die zaterdag, achter de muur van 't kerkhof. Sus pakte me vast... nog vuriger dan Robert Redford ooit een vrouw heeft vastgepakt... en hij kuste, en streeelde mij. En ge moest eens weten WAAR overal, juffrouw Cathy!...

CATHY : Spaar me de details, Jeanne.

JEANNE : (*Terwijl ze werkt*) Hij belofde me de hemel op aarde. En een huis met een tuintje, vol rozen die hij voor mij zou plukken. Netels staan er, begot. En ik mag ze zelf uitdoen... En waar zit hij? Waar zit dat charmant ventje, denkt ge? Die Don Juan die mij onder de rozen ging bedelven? Op café. Aan de toog. Te pintelieren. Te zingen en moppen te tappen. Maar thuis? Dààr zingt hij niet. Dààr tapt hij geen moppen. Daar brult hij het ene bevel na het andere, en tapt er de ene belediging na de andere. (*Imiteert haar man*) " Jeanne, warm mijn patatten op." - "Maar gij kunt nu eens niets goed doen." - "Gij zijt een lui wijf"... (*Grienend*) Ik kan er niet meer tegen. Ik ga eraan kapot. Vandaag of morgen slaan mijn zenuwen tilt...

CATHY : Zoudt ge alsjebliedt in stilte willen afstoffen, Jeanne? Zo kan ik me niet concentreren.

JEANNE : Ik zal mijn best doen, juffrouw Cathy. (*Na korte stilte*) Maar miserie opkroppen is niet gemakkelijk.

(*Jeanne werkt even in stilte verder. Via de keuken-livingdeur Adèle op. Ze neemt een doosje pillen uit de keukenkast en slikt er enkele met een glas water door. Terwijl:*)

Als ik alles moet opkroppen worden mijn vingers nijdig. Dan hebben ze geen goesting meer om af te stoffen. Dan klampen ze de strot van Sus Van Zand vast. (*Legt haar handen rond een dikbuikige fles.*) Die stierenek... van dat kotvarken... En dan willen mijn vingers knijpen... doorknijpen... en spijs maken van zijn adamsappel... (*Wurgt de fles. Herpakt zich dan en zet de fles terug.*) Schei uit, Jeanne. Dat is moord. Daar wordt ge voor gestraft. (*Werkt even verder. Terwijl ze flesjes met gekleurde vloeistof afstoft*) 'k Had in de Middeleeuwen moeten leven. Dan kon ik hem in 't geniep vergiftigen. (*Neemt de kandelaar.*) Of in de tijd van de Guldensporen. Dan kon ik hem per abuis met een goedendag in zijn nek slaan. (*Zwaait kandelaar een paar keer boven haar hoofd. Krijst*) Wat Wals is, vals is, sla dood!... (*Kegelt hierbij met de kandelaar een drietal glazen van het rek.*)

CATHY : (*Is opgesprongen.*) Jeanne!

JEANNE : (*Opgewekt*) Niet hysterisch worden, juffrouw Cathy. Niet hysterisch worden. 't Zijn maar drie glaasjes.

ADELE : (*Op via keuken.*) Wat was dat gerammel?

JEANNE : (*Opgewekt*) Dat waren maar drie glaasjes, madame. Drie weken vleessalade eten en 't is opgelost.

ADELE : (*Merkt brokstukken.*) Waren dat die nieuwe maatglazen van de bovenste plank?

JEANNE : (*Opgewekt*) Jep. Drie glazen. Verhuisd van de bovenste plank naar de grond. HEEL laag gevallen. (*Heel venijnig, heksachtig*) Zoals mijne vent. Die smeerlap van een Sus Van Zand. (*Verheerlijkt*) Voor negen jaar stond mijne Sus nog hoog op een pied-de-stalle. Ik keek er naar op, zoals naar een heilige met een krans van zaligmakerij boven zijn kop. (*Grimmig*) Maar nu is hij er afgestuikt. Op zijn smoel gevallen. (*Heftig*) En weet ge waarom? (*Triest*) Omdat hij mij koeionneert!... (*Werpt zich wenend tegen de borst van Adèle.*) Oh madame, hij koeionneert mij toch zo!

ADELE : (*Tot Cathy*) Wat heeft die?

CATHY : Problemen met haar man.

ADELE : Nog zo'n sukkel. Als iedere vrouw maar eens zo verstandig was om niet te trouwen. Er zou in de wereld heel wat minder miserie zijn.

CATHY : (*Tot Jeanne*) Ik denk dat die stukjes glas moeten bijeengekeerd worden, Jeanne.

JEANNE : (*Kijkt even op van Adèles borst*) Ik denk het ook, ja.

CATHY : Moet er dan geen blik en een borstel gehaald worden?

JEANNE : (*Apathisch*) Da's zeker. Anders kunt ge dat niet opkuisen.

ADELE : Het blik ligt in de keuken, Jeanne.

JEANNE : (*Apathisch*) Meestal wel, he?

CATHY : Zoudt ge dan het blik niet gaan halen, Jeanne?

JEANNE: Ikke?... Moet ik het weeral doen, ja? Doe het zelf, smeerlap.

CATHY : Ik ben Sus niet, Jeanne. Ik ben Cathy. En gij zijt hier de meid.

JEANNE : Oh ja?... Dan zal ik dat blik eens gaan halen. (*Sleft naar de keuken.*) Ja. Zoiets moet de meid doen. Ah ja! (*Zoekt blik en borstel uit keukenkast.*)

ADELE : Het verergert met Jeanne. Als dat zo blijft doorgaan zullen we naar een nieuwe

meid moeten uitkijken.

CATHY : Ach, het zal wel beteren, moeder.

ADELE : Beteren? Een relatie met een man beteren? Zoiets betert nooit. Dat begint in de hemel en eindigt in de hel.

CATHY : (*Zuchtend*) Ik weet het, ik weet het, moeder. Er zijn alleen maar slechte en doorslechte mannen.

ADELE : En arrogante en achterbakse en betweters en schijnheilige en profiteurs...

CATHY : Ge moet uw litanie van alle mannen niet meer opzeggen, moeder. Die ken ik nu al van buiten. Alleen begin ik me de laatste tijd af te vragen hoe mijn vader er destijds in geslaagd is...

ADELE : (*Valt in*) In die tijd was ik nog een duts. 't Was pas toen hij er uittrok dat mijn ogen opengingen.

CATHY : Maar vader is er toch niet uitgetrokken! Hij is gestorven toen ik drie jaar was, hebt ge mij altijd verteld.

ADELE : Iemand die sterft in het bed van zijn maîtresse is er voor mijn part uitgetrokken. (*Stampt tegen glasscherven.*) Waar blijft die borstel en dat blik? (*Roept aan de keuken*) Jeanne!

JEANNE : (*Sleft op met blik en borstel.*)

ADELE : Kunt ge niet wat rapper zijn?

JEANNE : Rapper? Moet ik rapper zijn? Oh! Maar als het moet kàn ik rapper zijn, hoor. Dan kan ik héél rap zijn. Ik zal eens rap mijn uiterste best doen om rap te zijn. 't Zal rap gaan. Ge gaat dat zien. (*Af via voorste livingdeur.*)

ADELE : Jeanne gedraagt zich niet normaal meer. Dat kind moet dringend naar een psychiater.

CATHY : Ik zal er met haar wel eens over praten, moeder. Op het gepaste moment. Nu begin ik er niet graag over. Volgende week neem ik de praktijk van de oude Bosvogels over. Dan wordt het hier waarschijnlijk druk. Het is nu geen moment om zonder meid te vallen. Laat ons nog wat afwachten. Het is misschien alleen maar een tijdelijke inzinking in Jeannes huwelijksleven. Als haar Sus haar eens vastpakt als een Robert Redford is misschien alles weer koek en ei.

ADELE : Robert Redford, Robert Redford. Daar moet een man geen Robert Redford voor

zijn om een vrouw in zijn armen te doen smelten. Dat kunnen ze allemaal. Iedere man kan een vrouw zo hartstochtelijk vastpakken dat van alteratie haar nekharen overeind gaan staan, dat ze van de emotie door haar knieën knikt, dat van hartstocht haar bloed in vijfde vitsse door haar aders gutst.

CATHY : Ge doet me watertanden, moeder.

ADELE : Veeg dan die zever maar af, want als een vent dat geflikt heeft is de kous af. Dan begint uw calvarie-berg. Eerste statie: Cathy neemt het kruis op haar schouders. Tweede statie: Cathy wordt gemanipuleerd. Derde statie: Cathy wordt een huissloof. Vierde statie: Cathy wordt zwanger gemaakt. Vijfde statie: niemand helpt haar kruis dragen. Zesde statie: haar Simon van Cyrene houdt aan met Veronica. Zevende statie:...

JEANNE : (*Op via livingdeur. Ze heeft rolschaatsen aan haar voeten en schaatst gezwind op.*) Kijk eens, madame. Kijk eens hoe rap ik nu ben. Zo'n rappe meid hebt gij zeker nog nooit gehad. En zo'n rappe zult ge zeker niet meer vinden. (*Schaatst hevig rond en declameert dramatisch*) De sterke en rappe vrouw, wie zal haar vinden? (*Draait pirouette en valt daarbij op achterste. Triest*) Sus van Zand had haar gevonden. Maar kijk eens wat er van overschiet. Een miserabel brokske mensenvlees. Een wrak. Een gezonken plezierboot.

(*Cathy en Adèle helpen haar recht. Op dat ogenblik krijgt Adèle het verschot in haar rug.*)

ADELE: Ai! 't Verschot. Ik kan niet meer recht. (*Gaat gebukt van de pijn op stoel zitten, terwijl:*)

JEANNE : En dat komt allemaal door die Sus! (*Duwt Cathy van zich af, schaatst ijsberend weg en weer. Haar uitspraken gaan in crescendo van kwaad naar hysterisch*) Die smeerlap maakt me kapot. Ik, Jeanne Cremers, ben binnenkort voltooid verleden tijd. Want ik kan er niet meer tegen, tegen zijn getreiter... Ik ga eraan kapot. 't Zal niet lang meer duren vooraleer er gras op mijn buik groeit. 'k Hoor hem al blèren aan mijn graf. Dat varken. Tranen met tuiten. Want op het doodsprentje zal ik natuurlijk een goeie zijn. (*Plechtig*) Een brave huismoeder

wier leven ongemerkt voorbijgegaan is. (*Driest*) Maar ze moesten eens weten wat er ongemerkt allemaal in mijn leven gebeurd is. Te veel. Veel te veel. Dat gaat op één doodsprentje niet op! 't Is godverdomme te veel en genoeg geweest. (*Is aan rechterkant beland. Beukt met vuisten op de muur. Er klinkt een deurbel.*) Genoeg!... Ik wil zo'n Sus niet meer. Ik stop ermee. Ik wil er uit! Weg van dat varken! Weg! (*Schaatst hevig van rechterkant naar linkerdeur en krijst*) Doe die deur open. Deur open! Ik wil er uit! (*Cathy opent vliegensvlug de linkerdeur. Jeanne rolt buiten. Krijst off set*) Saluut Sus Van Zand! (*Geluid van vallende stoelen en krijsende Jeanne. Cathy stormt Jeanne achterna. Adèle - haar rugpijn is inmiddels ietwat gebeterd - blijft vol afgrijzen in de deuropening staan.*)

CATHY : (*Achter schermen.*) Bel de 100, moeder! Vlug!

ADELE : (*Sluit deur. Telefoneert*) Met de praktijk van dierenarts Cathy Van Doren. Wij hebben een gewonde. Kunt ge een ambulance sturen? Naar de Fonteinstraat nummer 6. Nee, 't is geen verkeersslachtoffer, 't is een slachtoffer van een echtelijke twist. Nee, hier niet. Hier woont geen man. Hier komt nooit een man binnen. (*Haakt in.*)

CATHY : (*Op via linkerdeur. Gaat naar medicijnenkast en neemt een compres.*) De mijnheer met zijn Siamese kat in de wachtkamer heeft haar op een stoel gezet. 't Zag er op 't eerste zicht erger uit dan het is. Een hoofdwond bloedt ook zo fel. Ze is inmiddels weer bij haar positieven. Want ze sakkert weer op haar Sus van Zand.

ADELE : Dan kan ze morgen terug komen werken?

CATHY : Als 't alleen die hoofdwonde was, misschien wel, ja. Maar haar aanval van histerie van daarnet verontrust me nu toch. En als Jeanne psychiatrische hulp nodig heeft zou het wel eens lang kunnen duren vooraleer ze genezen is.

ADELE : Maar dan zitten we zonder meid. En bekijk dat hier eens. 't Is net een rommelkot. Zo kunt ge toch geen mensen ontvangen. En wie maakt voor vanmiddag het eten klaar? Ik mag niet werken van mijn dokteres, dat weet ge. Na dat attakske van vorig jaar. En mijn moeder is te oud. Kunnen we bij een interimbureau geen meid vragen?

CATHY : Ge kunt het eens proberen. (*Af via linkerdeur.*)

ADELE : *(Terwijl ze de gele gids neemt en het telefoonnummer zoekt)* Dat dat juist nu moet gebeuren. Volgende week neemt Cathy de praktijk van de oude Bosvogels over. Dan wordt het hier pas echt druk. En dat zou maar best zijn ook. Want ons Cathy moet véél lenen om die overname te kunnen betalen. *(Draait telefoonnummer. Op de achtergrond geluid van loeiende ambulance-sirène. Adèle telefoneert)* Hallo. Met wie?... Ah, met Suzanne? U spreekt met mevrouw van Doren, de moeder van dierenarts Cathy Van Doren. Wij hebben dringend een meid nodig... Welke eisen wij stellen? Tja, ze moet kunnen werken als een paard natuurlijk... Ja, als ze een koe kan melken is dat mooi meegenomen... Ja, kunnen mesten komt hier van pas als een beest een lavement gehad heeft... Natuurlijk moet ze kunnen schuren als de beste... Nee, het moet geen freule zijn. Waar haalt ge dat? Hebt ge zo iemand ter beschikking?... Goed. Stuur die dan maar direct naar de Fonteinstraat nummer 6. Het is dringend. *(Haakt in.)*

CATHY : *(Op via linkerdeur.)* Jeanne is weggevoerd.

ADELE : En Suzanne stuurt vandaag nog een nieuwe meid.

CATHY : Suzanne?

ADELE : Wel ja! Ge weet wel, DIE van 't interim-bureau. Ik heb een straffe kop koffie nodig om de alteratie weg te spoelen. En dan hoop ik dat verder alles normaal verloopt vandaag. Want tegen zoveel tumult kan ik niet goed tegen sedert...

CATHY : ... dat attakske van verleden jaar. Doe maar moeder. Dan ontvang ik de eerste klant.

(Adèle naar de keuken. Daar drinkt ze een kop koffie en leest een boekje. Bij het afspoelen van het kopje merkt ze dat de gootsteen verstopt is. Inmiddels drukt Cathy op zoemer aan bureau om de eerste klant te laten binnenkomen. Stefan vlot en zelfzeker op via linkerdeur.)

STEFAN : Zoudt ge aan mijnheer willen zeggen dat ik later terugkom, schatje?

CATHY : Mijnheer? Welke mijnheer?

STEFAN : Aan mijnheer de dierenarts. Gij zijt toch de secretaresse, of niet?

CATHY : Ik ben de dierenarts.

STEFAN : Olala! 'k Heb geblunderd. Sorry. Maar ik had me aan geen vrouwelijke dierenarts verwacht. En zeker niet aan zo'n knappe dierenarts.

CATHY : (*Onwennig*) Kan ik u helpen, mijnheer?

STEFAN : Stefan. Ik ben Stefan. Ge verwacht natuurlijk dat ik een dier zou bijhebben... Maar mag ik eerst eens iets vragen?

CATHY : U doet maar.

STEFAN : Ik heb altijd gedacht dat een dierenarts rijkelijk aan zijn kost kwam. Maar ik merk wel dat gij geen ringen draagt.

CATHY : Voor een dierenarts is ringen dragen nogal onhandig, mijnheer. Als we een koe moeten helpen kalven en zo...

STEFAN : Ah zo. Ja 't zou spijtig zijn als uw trouwring daarin zou blijven steken, nietwaar?... Niet getrouwd dus?...

CATHY : (*Onwennig*) Voor welk huisdier komt U me raadplegen, mijnheer? (*Neemt blocnote en balpen en stoot hierbij de bokaal met de hondesnoepjes om. Gaat dan de snoepjes gehurkt voor het bureau oprapen.*)

STEFAN : (*Helpt gehurkt de hondesnoepjes oprapen.*) Sorry voor mijn al te persoonlijke vragen. Het lag helemaal niet in mijn bedoeling U van de wijs te brengen. Gewoonlijk gedraag ik me redelijk correct. Maar mijn stomiteit van daarnet bracht me uit mijn gewone doen... (*Cathy en Stefan kijken elkaar in de ogen.*)...denk ik. En u ook...

ADELE : (*Heeft net geconstateerd dat de afvoer verstopt is. Gaat praktijk binnen.*) Cathy!... (*Cathy en Stefan veren recht. Moeder laat merken dat ze de situatie niet vertrouwt.*) 'k Heb het u nog al gezegd, Cathy, reizigers moet ge niet tijdens uw diensturen ontvangen. Die kunt ge beter 's zaterdags laten komen.

STEFAN : Ik ben geen reiziger, mevrouw. Ik kwam eigenlijk voor een castratie.

ADELE : Ga dan maar op die tafel liggen. Ze zal er direct aan beginnen.

STEFAN : (*Lachend*) 't Is niet voor mij, madame. 't Is voor mijn Siamese kater. Maar die is er vandoor gegaan toen de mannen van de 100 die gekwetste vrouw kwamen opladen.

ADELE : Kom dan maar eens terug als ge uw kater gevonden hebt. Katten vinden altijd de weg naar huis terug. (*Tot Cathy*) Is 't niet waar Cathy? (*Tot Stefan*) Soms duurt

het wel enkele weken vooraleer hij thuiskomt. Want katers, met nog alles er op en er aan, maken werk van iedere kattin die ze onderweg tegenkomen. Hoe zoudt ge zelf zijn, nietwaar? (*Houdt wachtkamerdeur open voor Stefan. Tot Cathy*) Bel eens een loodgieter op, Cathy. De afvoer van de keuken is verstopt.

STEFAN : Kan IK misschien helpen?

ADELE : (*Uiterst vriendelijk*) Dat is nu eens één van die uitzonderlijke dingen waarvoor een man in huis nuttig kan zijn, zie. Om een defecte afvoer te herstellen. Zoudt gij dat voor ons willen doen?

STEFAN : (*Zoekt oogcontact met Cathy.*) Charmante dames in nood helpen is mijn specialiteit, mevrouw.

ADELE : (*Wijst op Cathy.*) Die charmante dame moet nu haar praktijk open houden. Maar komt u met deze charmante dame dan maar eens voor een kwartiertje mee naar de keuken.

(*Adèle en Stefan naar keuken. Op de achtergrond herstelt Stefan in het bijzijn van Adèle de afvoer. Adèle haalt zo nu en dan gereedschap aan. Inmiddels zoemt Cathy voor de volgende klant. Milleke op met in de ene hand een valiesje en in de andere hand een taartendoos.*)

MILLEKE : Goede dag mevrouw. Ik ben Milleke van Suzanne. Enfin. Eigenlijk heet ik Milleke van Heule, maar Suzanne heeft me gestuurd.

CATHY : Voor welk dier?

MILLEKE : Dier?

CATHY : Ik ben dierenarts.

MILLEKE : Dat weet ik. En ik ben uw nieuwe meid.

CATHY : Mijn... nieuwe meid? Gij? Een meid is toch vrouwelijk.

MILLEKE : Zo min als een dierenarts mannelijk is.

CATHY : Neem me niet kwalijk, maar ik vrees dat ik u niet in dienst kan nemen. Wij willen geen mannelijke meid.

MILLEKE : Oh? Wilt gij geen mannelijke meid?

CATHY : Nee.

MILLEKE : Ge weet toch dat ge dan strafbaar zijt?

CATHY : Strafbaar?

MILLEKE : Het weigeren van een interimaire werkkraft omdat hij of zij van een andere sekse is, is discriminatie en volgens de Belgische wetgeving strafbaar. Me weigeren omdat ik mijn vak niet zou kennen is toegelaten. Maar ik ben toevallig de beste meid van uren in de omtrek. (*Haalt blad papier uit zijn binnenzak.*) Daar kan ik een pak schitterende aanbevelingsbrieven en referenties van voorleggen. (*Legt papier op bureau.*)

CATHY : Maar, mijn moeder...

MILLEKE : Ik heb een diploma van bejaardenhulp op zak. Dus als uw oude moeder moet verzorgd worden kunt ge dat ook aan mij overlaten. Ik ben een all-round meid, bejaardenverzorger, kinderverzorger, kok, klusjesman en gezelschapsdame. Ik ben ongehuwd en kan zoveel uren maken als ge wilt. Ik zou niet weten waarom ge mij niet zoudt aannemen. (*Geeft formulier aan Cathy.*) Suzanne heeft het contract al klaargemaakt. Als ge het ondertekent begin ik de boel direct op te ruimen. (*Veegt met vinger over bureaublad.*) Het is nodig, zie ik.

CATHY : Dus ik ben wettelijk verplicht om u aan te nemen?

MILLEKE : Ja, mevrouw.

CATHY : En wanneer kan ik u dan wettelijk afdanken?

MILLEKE : Als ik mijn werk niet goed doe, of als ik het huishoudreglement of de Belgische wet overtreed.

CATHY : Niet eerder?

MILLEKE : Niet eerder.

CATHY : En als mijn moeder of ik u hier het leven zuur maken?

MILLEKE : Dan is het aan mij om dat te verdragen. Maar doorgaans kan ik heel goed met dames omgaan.

CATHY : Ge hebt mijn moeder nog niet gezien. Ik vrees dat die u niet zal kunnen verdragen.

MILLEKE : Zelfs de grootste mannenhaatsters vinden mij doorgaans sympathiek, mevrouw. Ik ben een zachtaardig type.

CATHY : Maar wel een man.

MILLEKE : Maar om die reden moogt ge mijn diensten niet weigeren of me afdanken.

CATHY : Maar wij mogen u wel afdanken als wij daar wettelijke reden voor hebben?

MILLEKE : Zo is het.

CATHY : Oké, Milleke van Heule. We zullen ons aan de wetgeving houden en u aannemen... (*Tekent contract en geeft het aan Milleke.*) ...en ten laatste volgende week om een wettelijke reden afdanken.

MILLEKE : (*Lachend*) Ge zult wel zien dat dat niet nodig is. Zou mevrouw dan nog even zo vriendelijk willen zijn om te zeggen waar ik mijn kamer kan vinden?

CATHY : Uw kamer!?

MILLEKE : Ge weet toch dat ik een inwonende meid ben?

CATHY : Inwonend? Hier?

MILLEKE : Tch,tch,tch. U heeft toch niet vergeten de kleine lettertjes te lezen, mevrouw? Kijk hier. (*Wijst tekst op formulier.*) "Inwonende meid". Dat brengt voor u volgende extra voordelen mee: ik ben goedkoper omdat ik kost en inwoon krijg en ik ben altijd ter beschikking. Ook 's nachts.

CATHY : Pas maar op, Milleke. Zo'n opmerking zal mijn moeder met alle plezier tot een poging tot ongewenste intimiteiten beschouwen. Daarvoor kunt ge wettelijk op staande voet voor ontslagen worden.

MILLEKE : Begrepen, mevrouw. (*Laat doos met taart zien.*) 'k Heb een taart meegebracht om onze overeenkomst te vieren. 'k Zal er nog een lekkere kop koffie bij zetten. Waar is de keuken?

MOEMOE : (*Op in nachtjapon via livingdeur.*) O pardon. Is Jeanne hier?

CATHY : Nee moemoe. Moet gij Jeanne hebben?

MOEMOE : Ik ga in bad. Ze mag mijn rug komen wassen.

CATHY : (*Legt met een wanhopig gebaar de handen voor de ogen. Dan bekijkt ze Milleke, vragend.*)

MILLEKE : Kan ik Jeanne helpen zoeken?

CATHY : Jeanne was onze meid. Zij waste moemoes rug altijd.

MILLEKE : (*Glimlacht ondeugend. Tot moemoe*) Kom moemoe. We gaan eerst een stuk taart eten. (*Geeft taart aan moemoe, neemt haar dan bij de hand en troont haar mee naar de livingdeur.*) Gij lust toch abrikozentaart met slagroom, of niet?